

Dato: December 2014

Ikrafttrædelsesår: Regnskab 2014

2.2 Dranst

Placering i kontoplanen

Betegnelsen »dranst« er et kunstigt skabt begreb bestående af de første to bogstaver fra hvert af ordene drift, anlæg og status. Dransten, der *altid er autoriseret*, registreres i kontonummerets 6. ciffer med følgende værdier:

Forekommer på følgende hovedkonti/funktioner:

1	Drift	0 – 6
2	Statsrefusion	0 – 6
3	Anlæg	0 – 6
4	Renter	7.22.05 – 7.58.79
5	Balanceforskydninger	8.22.01 – 8.52.62 og 8.58.80 – 8.75.95
6	Afdrag på lån og leasingforpligtelser	8.55.63 – 8.55.79
7	Finansiering	7.62.80 – 7.68.96 og 8.55.63 – 8.55.79
8	Aktiver	9.22.01 – 9.42.44 og 9.58.80 – 9.68.87
9	Passiver	9.45.45 – 9.55.79 og 9.72.90 – 9.75.99

I den autoriserede kontoplan i kapitel 3 er dransten anført i de tilfælde, hvor der er autoriseret specielle grupperingscifre for den pågældende funktion.

Det gælder dog ikke for dranst 3 (anlæg), da der her er autoriseret generelle grupperinger, som – med enkelte undtagelser – er gældende for alle funktioner, jf. afsnit 2.4.

Anvendelse af dranst

Med dransten opdeles de kommunale udgifter og indtægter m.v. efter *type*. Dranst 1-3 afgrænser således den egentlige drifts- og anlægsvirksomhed, mens dranst 4-7 vedrører de finansielle poster og dranst 8-9 balancen.

Med hensyn til *anvendelsen af dranst-værdier og sontringen mellem* disse ved registrering gælder nedenstående generelle regler.

1 (drift) og 2 (statsrefusion)

Dranst 1 (drift) anvendes ved driftsudgifter og driftsindtægter. De indtægter fra staten, som registreres på dranst 2 (statsrefusion), vil i alle tilfælde fremgå af autoriserede grupperinger i kontoplanen. Det drejer sig først og fremmest om indtægter fra de egentlige refusionsordninger. Endvidere er der i nogle tilfælde i kontoplanen autoriseret grupperinger under dranst 2 til registrering af visse tilskud fra staten og fra EU. Andre tilskud fra staten (bortset fra generelle tilskud mv., jf. nedenfor) samt betalinger fra staten, der modsvarer en ydelse, registreres under dranst 1. Alle mellemkommunale betalinger registreres under dranst 1, uanset om der er tale om en modydelse eller ej.

1 (drift) og 3 (anlæg)

Anlægsudgifter skal registreres fuldt ud i det regnskabsår, hvori de afholdes. Ved brug af hovedart 0 Beregnede omkostninger m.v. og de tilhørende arter samt retningslinierne for måling og indregning af materielle aktiver – jf. kapitel 8 – er der mulighed for bl.a. gennem afskrivninger at indarbejde disse omkostningsposter i det eksisterende system. Disse modregnes dog på en modpost på art 0.9, så det nuværende system ikke berøres heraf.

Dato: December 2014

Ikrafttrædelsesår: Regnskab 2014

Anvendelsen af hovedart 0 er frivillig for alle områder i den kommunale kontoplan. Sondringen mellem driftsudgifter og anlægsudgifter foretages i kontoplanen ved anvendelse af dranst-værdierne 1 henholdsvis 3.

Sondringen mellem drifts- og anlægsudgifter har ikke alene betydning for selve registreringen i kommunens budget og regnskab. Der er også forskel på de bevillingsprocedurer, som skal gå forud for udgifternes afholdelse. For driftsudgifternes vedkommende er bevillingsafgivelsen knyttet til vedtagelsen af budgettet. For anlægsudgifternes vedkommende sker bevillingsafgivelsen derimod ved vedtagelsen af en anlægsbevilling for det enkelte anlægsprojekt. Tilrettelæggelsen af den økonomiske styring - procedurerne omkring bevillingsstyring og -kontrol - er med andre ord afhængig af, om der er tale om en drifts- eller en anlægsudgift.

Det er ikke muligt - og næppe heller hensigtsmæssigt - at give en udtømmende beskrivelse af de forhold, der må indgå i overvejelserne omkring sondringen mellem driftsudgifter og anlægsudgifter. Dette vil nemlig i vidt omfang bero på den konkrete situation. Der kan således være eksempler på aktiviteter eller anskaffelser, som det i nogle situationer vil være mest nærliggende at henføre til driftssiden - i andre til anlægssiden.

Som nogle mere *generelle forhold*, der må indgå i overvejelserne om sondringen mellem driftsudgifter og anlægsudgifter skal peges på følgende:

- En vurdering af udgiftens *størrelse og karakter* (type) i forhold til den pågældende institutions eller aktivitets sædvanlige udgiftsniveau
- En vurdering af, om der som følge af udgiften sker en *væsentlig ændring* i den pågældende institutions eller aktivitets sædvanlige udgiftsniveau
- *Styringsmæssige overvejelser*, jf. det ovenfor anførte
- *Nybyggeri* af større omfang bør altid henføres til anlægssiden
- Udgifter til ombygning, renovering m.v. vedrørende *lejede lokaler* bør som hovedregel henføres til driftssiden. Der kan dog forekomme situationer, hvor lejemålets længde og udgiftens størrelse kan begrunde en henføring til anlægssiden.

Vejledende for, om en udgift til *vedligeholdelses- og ombygningsarbejder* bør henføres under drift eller under anlæg, er dels om arbejdet indebærer væsentlige ændringer i bestående bygninger eller anlæg, dels om formålet med eller brugen af bygningen m.v. ændres væsentligt. Er dette tilfældet, bør udgiften konteres under anlæg.

Udgifter til *anskaffelser af materiel, inventar m.v.* bør som hovedregel henføres under drift. Anskaffelser, der medfører en væsentlig forskydning af institutionens driftsudgiftsniveau, bør dog henføres under anlæg. Vægten lægges således ikke på, om den konkrete anskaffelse er ordinær eller ekstraordinær. Anskaffelser af materiel og inventar *i forbindelse med kommunalt nybyggeri* afholdes i alle tilfælde som en del af byggeudgiften.

Udgifter til behovsanalyse og programoplæg for et bygge- eller anlægsarbejde kan henføres til driften. Hvor der er etableret særlige byggeadministrationer, gælder dette også udgifter til udarbejdelse af byggeprogram. Projekteringsudgifter i øvrigt henføres under anlæg.

Dato: Juli 2012

Ikrafttrædelsesår: Regnskab 2012

I øvrigt henvises til det i kapitel 7, afsnit 7.0, omtalte *kontinuitetsprincip*, hvorefter der ikke bør foretages hyppige ændringer i de regnskabsmæssige regler og procedurer, som kan medvirke til at vanskeliggøre en vurdering af kommunens regnskab.

På hovedkonto 1 Forsyningsvirksomheder mv. samt på de øvrige områder, hvor kommunens materielle aktiver registreres i et anlægskartotek og danner grundlag for beregnede udgifter som f.eks. afskrivninger, er regelsættet for registreringen af aktiver i anlægskartoteket beskrevet i kapitel 8, afsnit 1.2.

2 (statsrefusion) og 7 (finansiering)

De generelle tilskud fra staten og tilskud og tilsvær i forbindelse med de mellemkommunale udligningsordninger på funktionerne 7.62.80-7.65.87 registreres under dranst 7 (finansiering). Under dranst 2 (statsrefusion) registreres som nævnt alene indtægter fra refusionsordningerne samt visse tilskud fra staten og fra EU, hvor dette er autoriseret på grupperingsniveau i kontoplanen. Øvrige tilskud og betalinger fra staten registreres under dranst 1 (drift).

4 (renter)

Dranst 4 (renter) optræder alene på funktionerne 7.22.05-7.58.79, idet rentebetalinger vedrørende forsyningsvirksomhedernes mellemværende med kommunen registreres ved anvendelse af dranst 1 (drift).

5 (Balanceforskydninger)

Dranst 5 (Balanceforskydninger) forekommer kun på funktionerne 8.22.01-8.52.62 og 8.58.80-8.75.95 vedrørende forskydninger i aktiver og passiver.

6 (afdrag på lån og leasingforpligtelser)

Afdrag på langfristet gæld (debetsiden på funktionerne 8.55.63-8.55.78) registreres ved anvendelse af dranst 6 (afdrag på lån og leasingforpligtelser). Analogt hertil registreres nedbringelser af leasingforpligtelser (debetsiden på funktion 8.55.79) på dranst 6.

7 (finansiering)

Dranst 7 (finansiering) anvendes ved registrering af lånoptagelse (kreditsiden på funktionerne 8.55.63-8.55.79), generelle tilskud fra staten og tilskud og tilsvær i forbindelse med de mellemkommunale udligningsordninger (funktionerne 7.62.80-7.65.87) samt skatter (funktionerne 7.68.90-7.68.96).

8 (aktiver) og 9 (passiver)

Dranst 8 (aktiver) og dranst 9 (passiver) anvendes udelukkende ved registrering af aktivdelen og passivdelen af hovedkonto 9.